

Foruden den egentlige Transitforretning vil ogsaa den Forretning, som herværende Grossister har oparbejdet paa de skandinaviske Lande blive udsat for at formindskes, idet nemlig mange Kunder ved Køb, som er sket i danske Kroner, paa Grund af Kronens Stigning gør Forsøg paa ved Trusel om Annulation at tilvinge sig en Reduktion i Prisen, resp. en Maksimumskurs for Betalingen, hvad der i Realiteten er det samme som en Prisreduktion. Selvfølgelig er det en Misligholdelse af indgaaede Forpligtelser fra Købers Side, men i de fleste Tilfælde vil de herværende Grossister blive nødt til at vise Imødekommenhed for at fastholde Kunderne.

ad 2. Købmandsstanden har, som Grosserer-Societetets Komité ved mange Lejligheder har fremhævet, først og fremmest Interesse i en *stabil* Valuta, dels fordi det betyder, at Købmandens Risiko begrænses til det Tab, som alene skyldes Svingninger paa Varemarkedet, d. v. s. det Felt, hvor den virkelig faguddannede Købmand har en vis Mulighed for at jugere Op- eller Nedgangen i Prisen paa den eller de Artikler, han handler med, dels fordi der under en stabil Valuta er mest Udsigt for ham til at faa en regelmæssig Vareudveksling i Stand, at skabe sig nye Markeder og dermed at forøge sin Omsætning og Kundekreds.

Anderledes ligger Forholdene under en svingende Valuta, idet Købmanden jo er ganske uden Inflydelse paa Valutakurserne og som Regel ude af Stand til at bedømme deres Udvikling, og Kursernes Svingninger vil derfor kunne ødelægge Resultaterne af iøvrigt fornuftige og solide Varepositioner og forvandle disse og dermed Købmandens Virksomhed til ren Spekulation. Det er derfor, som alt sagt, af den største Vigtighed ikke alene for Købmandsstanden, men man tør vel nok sige for hele Erhvervslivet, at Kronen er saa stabil, som det overhovedet er muligt, og som ovenfor sagt er det i denne Forbindelse i og for sig af mere underordnet Betydning for Købmanden, ved hvilken Kurs, Kronen fastlægges. Der er endog Købmænd, der gaar saa vidt at sige, at det for den nuværende Købmandsstand vil være det fordelagtigste at fastlægge Kronen ved en lav Kurs for dermed at fastholde Eksportforretningen og mindske Tabene paa Lagre og andre Værdier; men Købmanden maa og skal jo arbejde ikke alene for Øjeblikket, men i sin Virksomhed have Fremtiden for Øje, og en Nedskrivning af den danske Krone vil i Realiteten betyde en Akkord, som bl. a. vil svække Danmarks finansielle Omdømme i Udlandet. Komiteen maa derfor som sit Standpunkt overfor Valutaspørgsmaalet udtale, at man bør søge at faa Kronen op i den gamle Guldparitet, og naar Komiteen ved denne Lejlighed i højere Grad end tidligere præciserer dette som Endemaalet, er det dels, fordi Kronen allerede er steget saa stærkt, dels fordi Udviklingen rundt omkring i Landene enten viser en Genindførelse af den gamle Guldparitet som t. Eks. i Sverige, England, Holland og andre Stater, eller gaar i Retning af en meget betydelig Nedskrivning af Møntenheden, saaledes som t. Eks. Finland efter de foreliggende Oplysninger paatænker at gøre. Men Danmarks hele økonomiske Stilling er jo af en saadan Natur, at man efter Komiteens Mening ikke bør være i Tvivl om, hvilket Alternativ der her bør vælges.

Naar Endemaalet saaledes er klart, rejser sig naturligt det Spørgsmaal, hvor hastigt eller hvor langsomt man bør stræbe efter at naa det.

For saa vidt det danske Erhvervsliv var tilstrækkelig modstandsdygtigt, er der ikke Tvivl om, at en hastig Genindførelse af Guldpariteten og Guldindløseligheden var at foretrække. Derved skabte man ikke blot den Tryghed og Sikkerhed med Hensyn til Dispositioner, som ingen Købmand i Længden kan undvære, men man kunde derefter ogsaa forvente en hurtigere Tilbagevenden til den Regelmæssighed i Omsætningen, som bevirker et mere jævnt Valutabegær. Hertil kom endvidere,